

POSTANOWIENIE

Dnia 20 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maciej Pacuda

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa R. Z.

przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Z.

o przywrócenie na poprzednie warunki pracy i płacy oraz zapłatę kwoty 11.762,90

w przedmiocie skargi kasacyjnej pełnomocnika powódki R. Z. na postanowienie
zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w Z. IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych z dnia 31 grudnia 2018 roku, sygn. akt IV Pa (...),

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 20 sierpnia 2020 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w Z.

z dnia 23 sierpnia 2019 r., sygn. akt WSC (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z 3 października 2018 r. w sprawie z powództwa R. Z. przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Z. o przywrócenie na poprzednie warunki pracy i płacy oraz o zapłatę kwoty 11.762,90 zł w punkcie I oddalił powództwo o przywrócenie na poprzednie warunki pracy i płacy, w punkcie II stwierdził swą niewłaściwość rzeczową i miejscową w zakresie roszczenia o zapłatę kwoty 11.762,90 zł i w tej części przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w

K. I Wydziałowi Cywilnemu, w punkcie III nie obciążył powódki kosztami procesu, w punkcie IV nieuiszczoną opłatę od pozwu, od uiszczenia której powódka była zwolniona przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Sąd Okręgowy w Z. wyrokiem z 31 grudnia 2018 r. po rozpoznaniu apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego oddalił apelację (pkt I) oraz odrzucił zażalenie na postanowienie zawarte w pkt II zaskarżonego wyroku (pkt II).

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego wniósł pełnomocnik powódki zaskarżając go w punkcie I i II oraz wnosząc o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w innym składzie, ewentualnie o uchylenie w całości również zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy do rozpoznania temu sądowi w zmienionym składzie.

Sąd Okręgowy w Z. postanowieniem z 23 sierpnia 2019 r. odrzucił skargę kasacyjną na postanowienie zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 31 grudnia 2018 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że postanowienie Sądu Okręgowego zawarte w punkcie II wzmiankowanego wyroku nie należy do postanowień wymienionych w art. 398¹ § 1 k.p.c. zatem nie przysługuje na nie skarga kasacyjna.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pełnomocnik powódki, zaskarżając je w całości i wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia przez rozstrzygnięcie o przyjęciu skargi kasacyjnej na orzeczenie w pkt I wyroku Sądu Okręgowego z 31 grudnia 2018 r. oraz zasądzenie na rzecz skarżącej kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Skarżąca zarzuciła nierozpoznanie istoty sprawy przez odrzucenie skargi kasacyjnej na postanowienie zawarte w pkt II wyroku Sądu Okręgowego i nie rozstrzygnięcie o przyjęciu skargi kasacyjnej na orzeczenie zawarte w pkt I wyroku Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnienia przebieg postępowania w sprawie, w której zapadło zaskarżone postanowienie. Sąd Okręgowy wyrokiem z 31 grudnia 2018 r.

oddalił apelację powódki od wyroku Sądu pierwszej instancji a w pkt II odrzucił zażalenie na postanowienie zawarte w pkt II wyroku Sądu Rejonowego, mocą którego Sąd pierwszej instancji stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i miejscową w zakresie roszczenia o zapłatę kwoty 11.762,90 zł i przekazał sprawę sądowi właściwemu. Sąd Okręgowy uznał, że zażalenie powódki podlega odrzuceniu na podstawie art. 394 § 2 k.p.c. jako spóźnione. Sąd drugiej instancji wskazał, że pełnomocnik powódki otrzymał odpis wyroku 9 listopada 2018 r. a apelację wniósł 26 listopada 2018 r. W apelacji tej zawarł zażalenie na pkt II zaskarżonego wyroku. Sąd Okręgowy stwierdził, że nastąpiło to po upływie tygodniowego terminu przysługującego do wniesienia zażalenia.

W tym miejscu wymaga wskazania, że zachowanie terminu do wniesienia apelacji przesądza automatycznie o terminowym wniesieniu środka odwoławczego od zawartego w wyroku postanowienia, pomimo że ze swej istoty wniesiony środek nie był apelacją, lecz zażaleniem (por. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2016 r., III CZ 26/16, LEX nr 2089845). Sąd Okręgowy powinien zatem rozpoznać zażalenie na postanowienie wniesione w treści apelacji. Niezależnie jednak od sposobu jego rozpoznania, należy stwierdzić, że postanowienie w przedmiocie właściwości sądu nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Zgodnie z treścią art. 398¹ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie. Powódka wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji zawierającego postanowienie odrzucające zażalenie na postanowienie o stwierdzeniu niewłaściwości sądu i przekazaniu sprawy do sądu właściwego. Postanowienie to nie zalicza się do postanowień od których przysługuje skarga kasacyjna. W skardze kasacyjnej zaskarżyła wyrok w całości, a zatem również w zakresie obejmującym postanowienie, które nie należy do kręgu postanowień zaskarżalnych tym środkiem, co prawidłowo stwierdził w postanowieniu Sąd Okręgowy, odrzucając skargę kasacyjną w tym zakresie.

W uzasadnieniu zażalenia skarżąca nie kwestionuje zasadności odrzucenia skargi kasacyjnej w zakresie pkt II wyroku Sądu Okręgowego w przedmiocie odrzucenia zażalenia na postanowienie o stwierdzeniu przez Sąd Rejonowy swej

niewłaściwości i przekazaniu sprawy. Skarżąca podnosi, że Sąd Okręgowy nie rozstrzygnął o przyjęciu skargi kasacyjnej na postanowienie zawarte w pkt I wyroku Sądu Okręgowego, a mianowicie w zakresie oddalenia apelacji. Odnosząc się do przedstawionych w uzasadnieniu zażalenia zarzutów, należy wskazać, że na podstawie zarządzenia z 18 września 2019 r. pełnomocnik powódki został poinformowany, że postępowanie w sprawie skargi kasacyjnej od pkt I wyroku Sądu Rejonowego jest w toku. Sąd Okręgowy przedstawił skargę kasacyjną oraz rozpatrywane zażalenie do rozpoznania przez Sąd Najwyższy, które wpłynęły 12 grudnia 2019 r. a skarga kasacyjna została zarejestrowana pod sygn. akt III PK 12/20.

Oznacza to, że zarzuty podniesione przez skarżącą w uzasadnieniu zażalenia nie korespondują z treścią zaskarżonego postanowienia. Wymaga podkreślenia, że zgodnie z art. 398⁹ k.p.c. do oceny przyjęcia skargi kasacyjnej uprawniony jest Sąd Najwyższy wydając w tym zakresie stosowne postanowienie na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a nie Sąd drugiej instancji, który uprawniony jest jedynie do badania, czy skarga kasacyjna jest dopuszczalna, czy została wniesiona w terminie i czy nie zawiera braków formalnych, które podlegają uzupełnieniu lub które skutkują odrzuceniem skargi *a limine*. To zaś, czy przedstawione okoliczności mające uzasadniać jej rozpoznanie rzeczywiście zachodzą, jest pozostawione ocenie Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. Sąd Najwyższy oddalił zażalenie.